

Op de Sliedrechtse weekmarkt

Op deze foto van de markt ziet u de groente- en fruitkraam van Piet van Bruggen. Hij is de man met het gestreepte overhemd. De andere man, die geld aanneemt van de klant, is Jan Bron. Hij hielp Piet vaak op de markt. In juli 1989 heeft Piet afscheid genomen van de markt te Sliedrecht. Hij had er toen zo'n 25 jaar gestaan. Bericht, onlangs, van zoon Jan van Bruggen. (B.L.)

Weg goeje voornemes ...

Heb ie dat nou ok wel is? Vast wel! Opstaon met de beste voornemes en dat 'r d'n hêêlen dag niks van trecht komt? 'k Doch gisterenaevend laet nog dà 'k vendaeg mor is vroeg mos opstaon. Dan kan 'k d'n heg mè klimop is mooi snoeie. Dan ken 't afvaal, raor woord aailijk voor ietewat waer ie maondelang mè veul plezier tegenaan gekeke het, nog in de groene ton. Kan dien bak gelijk vemiddag vol gelaoje op straet. Jammer, d'r is niks van trecht gekomme. Ik kreeg 'n tillefoontjie van de graozie dà m'n oto voor de APK kon komme, en omdat de man die 'm aaltijd ophaalde d'r nie was, mos 'k 'm zellef brenge. Weg goeje voornemes! "Nou, wà mot, dà mot!" zegge ze wel is en dus mor gaauw op weg naer de graozie van Schoute in Alblasserdam. 't Zou mor 'n hortie dure, wier me gezeed, mor effe laeter kwam d'r 'n sleutelaer me vertelle

dà 'k toch mor op meer wachttijd mos rekene. 't Perbleem was voor mijn as leek nie helder, mor d'r mekeerde 't êên en aander aan en d'r mosse ok nog hêêl nôôdig bande verwisseld worre. Aal met aal weer een streep deur de rekening vâ m'n goeje voornemes en 'n rib uit m'n lijf, zôôas ze dan zegge.

't Was al tege de middag eer 'k weer thuis was. Nae 'n welverdiend brôôdjie mé kaes kon 'k aaindelijk beginne aan 't snoeiwaarek. Trrr! D'n deurbel! Een bietjie onstemd deej 'k d'n deur ope. De schoorstêênveger. Of tie effe z'n gang kon gaon. Tuurlijk, mor om eerlijk te weze, was 'k hêêmel vergete dat ie zou komme. Ik kon d'n beste man nie allêên laete en pakte 't ochendkrantjie d'r mor bij. Zôôas gebruikelijk was de man rap klaor en kon dan ure laeter as de bedoeling was, de klimop onder hande genome worre. Voor de zekerhaaid hà 'k d'n tuindeur mor dicht gedaen om gêên nieuwe stoorzenders toe te laete. 't Snoeie van 't blad was aailijk mor 'n fluitjie van een cent. Waerom hà 'k daer aailijk tegenop gezien? 't Opruime van 't blad kostte meer tijd. Tusse aalle struike en plante lagge de blaore verspraaid. D'n êêne nae d'n aandere 'vracht' verdween in de groenton. Al rap hà 'k deur dat, hoe hard 'k ok zou stampe, lang nie aalles d'r in zou kanne. Nou ja, dan de blaore maor op 'n hôôp kluitere en maarege, as de ton geleegd zou weze, de rest mor inlaoje. Met aal dà gedoe wazze m'n voornemes aareg vertraogd, mor nog wél uitgevoerd. Tijd voor onspanning nou! Een wandeling naer de mart lekende me wel wat. Daer kom ie aaltijd wel wâ bekendes tege en kâ je nie gestoord worre deur tillefoontjies en schoorstêênveggers. Temenste ... as ie je praotapperootjie thuis lae legge!

Besjaon.